

5

590

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

1965

ਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਲੀਅਸ ਸੈਂਟੇ

ਬਨਾਮ

ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ: 322 ਆਫ 1963;

23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965

ਆਈ

ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ੈਲੀ

ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (Xoj 1953) S. 17. ਏ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ-ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ-ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ, ਲਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ- ਕੀ ਪੇਜ਼ੈਕਸੀਅਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿਚ ਜੋੜ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਖੁੱਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼, ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਖਰੀਦ, ਰੀਮਤ ਜਾਂ ਆਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ, pK-ely ਕਿਉਂਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਰੀਟਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਦੀ ਹਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ

VOL XVIII-Q ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 591 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਤਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਇਕਪਾਸਤ ਸਬੰਧ ਉਹਨਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਾਉਂਦਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲਈ ਦੁਵੱਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਦੇ ਲਈ ।

ਨੰਬਰ 1353 ਆਫ 1962 ਵਿਚ ਮਾਨਯੋਗ ਮੀ ਜਸਟਿਸ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ ਪਾਸਿੰਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਲਾਸ 10, ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਫਜ, ਫਰੰਟੇਪੁਰ, ਮਿਤੀ 18 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1962, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸੀ.ਡੀ ਸਾਹ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੇਗਾ, ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। 15 ਨਵੰਬਰ 1961 ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਜਾਂ 15 ਨਵੰਬਰ 1961 ਨੂੰ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਕ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ 'ਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਬਹਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਏਐਮਟੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

1. ਐਸ. ਜਵੰਦਾ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਲ. ਪੁਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਕੇ.ਐਨ. ਟੇਨਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਆਰਵੇਕੇਟ।

ਨਿਆਂ

1 ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਦੁਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 13 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਬਿਸ਼ਨੀ ਨੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਚਾਰ ਭਰਾਵਾਂ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਸ਼ੋਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। 10,000 ਸਮਿ.

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੰਨਣ ਕੌਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਵਾਠਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 6,000, ਬੇਸਿਨ ਇਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ

1 ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਂਭਣ ਯੋਗ

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ (2) ਅਧੀਨ

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ

ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਸਨ

ਡਿਲੀਟ ਸ਼ੈਲੀ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 10,000 ਜਾਅਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਰੁ. 10,000 ਪਾਗਲ ਪੰਡ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 10,000 ਇਹ ਰਕਮ 31 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 31 ਮਈ, 1900 ਤੱਕ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 10,000 ਸੀ, ਇਹ ਆਮ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਜੂਨ, 960 ਨੂੰ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਖਾਲੀ ਪੇਸ਼ੇ. 31 ਅਗਸਤ, 1960 ਨੂੰ, ਵੈਂਡੀਜ਼ ਨੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ? ਸੈਕਸ਼ਨ 47/144 ਅਤੇ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਸਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 10,000 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ-ਡੀਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਜ਼ ਨੂੰ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਿਸ਼ਨੀ ਲਗਭਗ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 3 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ. ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੰਤੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਐਲਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ:-

- (1) ਕੀ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?
- (4) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?
- (5) ਲਾਈਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ
- (6) ਰਾਹਤ

ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ। ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਸਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਇਆ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਵਿੱਚ 10,000; ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ

ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੀਡ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਕੋਲ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1955-50 ਲਈ ਲਾਮਬੰਦੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਸ਼ਨੂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। 45, ਖੈਰਾ ਨੰਬਰ 22 ਅਤੇ 132 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਖਰੇ 1958 ਤੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਝਗੜੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। 1958 ਤੋਂ ਰਾਹੀ 1960 ਤੱਕ ਬਿੱਕਰ ਸੂਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਲਹੌਰਾਂ ਸੀਤੂਲ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ੋਰਮ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 01, 02, 04 ਅਤੇ 0.5 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ 0.4 ਅਤੇ 05 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।

ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਰੀਆਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ ਦਰਸਾਏ ਕਿ ਆਇਤ ਨੰਬਰ 45, ਕਿੱਲਾ 2/2 ਅਤੇ 12/2 ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜੈ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 1955 ਤੋਂ ਰਾੜੀ 1957 ਤੱਕ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤੀ 13. ਅਗਸਤ 1957 ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ

ਗਿਆ ਕਿ ਹਾੜੀ 1957 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖਸਰਾ ਗਿਰਦਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ 0.1, ਅਤੇ 0.2 ਤੋਂ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿੱਕਰ ਅਤੇ ਜੈ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੀਮਾਈਨਿੰਗ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਵੈਂਡੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਬੇਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਬਿਸ਼ਨੀ, ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

“ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ, ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ੌਰਾ ਸਿੰਘ ਵੈਂਡੇ ਅਸਲ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀ ਸਾਂਝੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬਿਸ਼ਨੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ।

ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19-ਏ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਇਕੱਲੇ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਿਭਾਜਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀ ਭਰਾ ਬੇਸ਼ੱਕ 13 ਅਗਸਤ 1957 ਨੂੰ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ

ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਨੁਕਤੇ ਵੀ ਲੀਮਡ ਸਿੰਗਲ ਸਨੇਅਰ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫ਼ਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਫੈਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਡਿਕਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਏ, ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਧਿਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਬਿੱਕਰ

ਸਿੰਘ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਥੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੰਕਟਸ ਆਫੀਸੀਓ ਬਣ ਗਈ ਸੀ।

ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਾਰ ਬਿੰਦੂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਂਸ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਨੁਕਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਇਕੱਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਛੋਟ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਹਿਮਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਐਮ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 1959 ਵਿੱਚ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

17-ਏ. ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਵਿਕਰੀ ਅਗਾਊਂ ਨਹੀਂ ਹੈ (1) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਨੇ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਗਾਊਂ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਮੀਕਰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂਸ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਉਸੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ (ਸੇਧ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ 5 ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਫਾਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ

ਅਰਜੀ 'ਤੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ।
ਓਨਡੀਨੈਂਸ, 1958.

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਰਜੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੀ ਉਪ-ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾ ਦਰਜਾ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੋਟੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ
ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ
ਦੀ ਕੁਝ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ
ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੂਜੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ
ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ
ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੀ-
ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। - ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-
ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਮਪਟਰ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ
ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਆਦਿ ਬਣਾ ਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ
ਯੋਗ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਾਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ 1959 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਜੋੜੀ
ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਏ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ
ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ
ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਾਰਜਕਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ
ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ
ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ
ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ
ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ
ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਸ ਲਈ
ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ
ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ [VOL XVIII-(2)]

ਉਰਫ਼ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੁਆਰਾ ਟਾਲਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਮਾਤਮ ਬਸਵਾ ਵੀਵੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਨੂਮੰਥਾ ਰੈਡੀ, ਆਦਿ (3), ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜੇ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਾਰਾ 60(1) (ਸੀ), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਸਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਚਿਤਰ ਮੱਲ ਬਨਾਮ. ਮਾਊਂਟ ਰਾਮ ਦੇਵੀ (4), ਜੋ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 60, ਸਿਵਲ ਪੀਆਰ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਈ (5), ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਾਰਾ 60(1) ਪਰਿਵਰਤਨ (1) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਟਾਵ ਦੁਆਰਾ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਬਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਬਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਜਤਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵੀ. ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ-ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਧੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖ਼ਿਆਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਗਾਊਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ? ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਈ ਅਹਿਮ ਪਹਿਲੂ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂ

ਖੇਹਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਬਦਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17-ਏ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਧੀਨ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਟੀਕ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦਾ ਤੱਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਾਂਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੇਸ ਦੀ ਸੀਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ

ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਲ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਂਡਰਜ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17.A ਵੀ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਤੋਂ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਾਂਸੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਕੇਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ memey. ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਬੇਕਾਬੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸਸ਼ਨ ਬਹਾਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਿਕਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17.A (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੇਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ

ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ। ਲੀਮਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਪਾਅ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ਼ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ (ਸੇਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1958। ਦੂਜੀ ਜੁੜੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਲੀਮਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੋ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ, ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ IXm ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਜੋ. ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਡਿਕਰੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5(iv) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 151/47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 5 ਨਵੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਬਜ਼ਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਰੂਮ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਦੇਹਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ, ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਓਵਰਰੀਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਯੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਨਣ ਲਈ, ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਆਰਡਰ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੀਟਮ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਹਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੰਤੋ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਘਾਤਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਨਕਲ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਦੁਆ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ 'ਤੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਖਰੀਦ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸੰਸਾਰ ਚਾਨਾ ਵੀ. ਸ਼ਾਮ ਲਾਲ (6), ਅਤੇ ਜਗਨ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਆਦਿ (7), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਆਜੀਬ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ 47 ਨੂੰ ਵਿਆਖਯ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਗੇ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਗਲਤ ਹਨ।

ਅਗਲੀ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਧਾਰਾ 17-ਏ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (8), ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ (9)। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਜੀਤ ਕੌਰ ਆਲੂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਮਾਲ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਕਿ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀਜ਼, ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਤੱਥ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਸ ਕਬੂਲ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(6) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਕਿਰਾਏਦਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਖੁਦ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੇਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(5) ਇੱਕ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੈ ਜਾਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਵੈਂਡੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੇਰਟਿਓਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਵਿਧਾਨਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਖੋਜ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਲਤ ਲੀਗ) ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜਿਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼ (VOL. XVIII-(2))

ਸੂਰੀਤ ਕੌਰ ਉਰਫ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 100, ਸੈਂਟੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਾਈ, ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲਈ ਦੁਵੱਲੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਕਪਾਸੜ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦਾ ਸਿੱਟਾ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਵਲ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1960। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Rupinder Kumar
Translator